

Mimořádná příloha Sestra roku 2004

16.10.2009 | redakce

Žofín, Praha, 1. února 2005

Slavnostní večer na Žofíně

Je první únor a mrzne jen praští. Na Prahu padá soumrak a nad kovově lesklou hladinou Vltavy se vznáší mlžný opar jako závoj. Před společenským domem Žofín, který na břehu září jako šperk, zastavují automobily, praskají dveře a v nich zjevují se dámy v lodičkách, načesané, s lehce přehozenými kabáty přes večerní šaty, doprovázené pány v oblecích. Z mikrobusu vystupuje skupina elegantních žen, po můstku na ostrov přicházejí další. Všichni zimomřivě pospíchají, aby je už pozřel pohostinně osvětlený vchod paláce. Je to stejný obrázek jako vloni, ale i jako před sto lety, kdy se na Žofíně scházela pražská smetánka, aby vzdávala hold českým i zahraničním hudebním skladatelům.

Sál v očekávání
zahájení
slavnostního večera

Dagmar Havlová opět
zaštila letošní – jubilejní
ročník Sestry roku

Dne 1. února roku 2005 chvátají na Žofín hosté, aby vzdali hold a poděkovali jedné profesi – českým zdravotním sestrám. Právě začíná vyvrcholení 5. ročníku Sestry roku, společenský večer korunovaný volbou Sestry roku a udílením dalších cen, který pro zdravotní sestry a porodní asistentky uspořádal časopis Sestra.

Předehra...

Před šestou hodinou večerní je už sál zaplněn do posledního místečka. V prvních řadách usedli vzácní hosté: patronka ocenění Dagmar Havlová s chotěm Václavem, tři ministři české vlády – ministryně školství Petra Buzková, ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach a ministr zahraničí Cyril Svoboda – dále pak zástupci profesních a odborových organizací sester, ředitelka vědy, vzdělávání a ošetrovatelství PhDr. Ivanka Kohoutová, vedení nakladatelství Mladá fronta a další. O sestrách sem přišli psát novináři z odborných periodik i deníků. Také mnozí lékaři využili příležitost, aby mohli svým nejbližším spolupracovníkům poděkovat alespoň zde – v záři světél křišťálových lustrů, když světla operačních sálů nejsou třeba tou pravou kulisou.

Sestra roku 2004

Podium se změnilo na nemocnici. „Kde se stala chyba“, to byl soutěžní úkol pro finalistky v kategorii Sestra v nemocniční péči.

Večer zahájil a moderoval jako v předchozích ročnících ostřílený Jan Rosák. Sestry si ho už stačily oblíbit pro jeho jemný humor, podporu soutěžících a bravurní zvládání nejrůznějších situací, ke kterým na podiu tu a tam dochází. Soutěžilo se, stejně jako v předchozích ročnících, ve třech kategoriích – sestra v nemocniční péči, sestra v ambulanci a sestra v sociální péči. Kromě toho, také již tradičně, byly uděleny ceny za celoživotní dílo redakce časopisu Sestra a její redakční rady a cena čtenářů, kterou navrhuji pacienti prostřednictvím mediálních partnerů akce.

Sestra roku bývá časopisem Sestra vyhlášována obvykle v květnu a pak „běží“ prakticky celý rok. Z nominací, které do redakce přicházejí, vybírá první odborná porota po čtyřech finalistkách v každé kategorii. Tato první porota je složena z vynikajících sester z celé republiky. Úkolem druhé poroty, kterou zastupují sestry, významní lékaři a zástupci sponzorů akce, je rozhodnout, která z finalistek je ta nejlepší, vybrat Sestru roku. V letošním ročníku byla tato prestižní porota nově posílena o odbornou poradkyni – Annu Chrzovou, hlavní sestru VFN Praha. Předsedou „žofinské“ poroty se stal prof. MUDr. Pavel Klener, přednosta I. interní kliniky VFN.

Teplota stoupá!

Slavnostní večer zahájila předsedkyně redakční rady časopisu Sestra Mgr. Dana Jurásková. Přivítala sestry i jejich hosty a v krátkém projevu se zmínila o významu ošetrovatelské profese v moderní společnosti. Na podium ji následovala patronka ocenění, Dagmar Havlová s upřímným díkem sestram za jejich náročnou práci, kterou dělají na skvělé úrovni. Samotné klání o Sestru roku, které následovalo, bylo oproti předchozím ročníkům inovováno: finalistky byly publiku představeny prostřednictvím videoklipů. Tím byla dána možnost představit i pracoviště soutěžících sester a zároveň sejmut trému z vystoupení na podiu. Rovněž soutěžní úkol byl prvně zadán novým způsobem – prostřednictvím ochotnických herců byly zinscenovány tři scénky, vždy jedna pro každou soutěžící kategorii. V každé scénce byla obsažena chyba, kterou soutěžící měly odhalit. Nakonec se ukázalo, že ani pro jednu z finalistek nebyl úkol problémem. Mezi jednotlivými bloky soutěžních úkolů – pro odlehčení atmosféry – přicházejí sourozenci Gondíkovci se svými písničkami, průpovídkami a komunikací s publikem. Bavi přítomné mj. tím, že do publika rozdají

PROBLÉMY S PŘÍJMEM STRAVY? • NECHUTENSTVÍ? • OPERACE?

Mám dědečka, kterému je 98 let. Před třemi roky se jeho stav zhoršil a nemohl jsme ho nechat v domácí péči, a tak byl umístěn do domova důchodců. Po příchodu do domova důchodců se jeho stav náhle znovu výrazně zhoršil a my jsme mysleli, že dědečka ztratíme. Byl slabý, měl závažnou potíže a ani jeho psychický stav nebyl dobrý. Můj praktický lékař mi doporučil Nutridrink. Byla to úžasná proměna. Nejen že dědečkovi Nutridrink chutná, ale opět nabral sílu a předešlým chut do života. Nyní mu dáváme Nutridrink každý den. Jsme rádi, že takový výrobek existuje. Děkuji vám za něj.

Petra Mrkvíčková, Praha 2

NUTRIDRINK

...vždy, když běžná strava nestačí

- ✓ **KOMPLETNÍ A VYVÁŽENÁ TEKUTÁ STRAVA**
- ✓ **KLINICKÁ VÝŽIVA PRO DOMÁCI POUŽITÍ**
- ✓ Vysoký obsah energie, 300 kcal/200 ml, což je polovina běžné porce jídla
- ✓ Možnost kombinace variant Nutridrinku - mléčných, jogurtových a džusů vám pomůže snadno zvýšit příjem energie
- ✓ Obsahuje všechny vitamíny, minerály a stopové prvky

- DOPORUČENÝ DENNÍ PŘÍJEM:**
- ✓ 1-3 batení denně jako doplněk k běžné stravě
- ✓ Pro dosažení viditelného účinku popijte po jídle různé varianty Nutridrinku alespoň po dobu tři týdnů

ŽÁDEJTE VE SVÉ LÉKÁRNĚ

NUTRICIA Na Pankráci 30, 140 21 Praha 4, tel.: 296 332 723, e-mail: informace@prague.nutricia.com

Večer zahájila
předsedkyně redakční
rady časopisu Sestra
Dana Jurásková.

V průběhu večera poděkovali
zástupci profesních organizací
Ivance Kohoutové za mimořádný
přínos ošetrovatelství

Letošní ročník navštívil
vedle své choti i Václav
Havel

Auditorium napjaté
sleduje prezentaci
finalistek

teploměry, aby posléze zjistili, že většina „pacientů“ má zvýšenou teplotu. Cyril Svoboda nad svými 37, 2 kroutí hlavou a všichni se královsky baví. A protože období chřipek ještě nenastalo, pak zdá se, že je to atmosféra, která přítomným zrychluje tep a zvyšuje teplotu.

V kulturním programu vystupují Gondíkovy Karel Černoch se svými evergeeny. Sám má ještě čerstvou zkušenost z nemocnice, kde po autonehodě pobyl několik týdnů. Sestrám vyznal lásku, a to nejen v textech svých písní. Řekl: „Ty texty, které zpívám a o kterých jsem si vždy myslel, že jimi lidem něco dávám, ztrácejí význam, když jde o zdraví. Tam zbývá jen ta ruka sestry. To člověk nemůže ani mluvit.“

Kulturní program završuje Petra Janů a následuje vyhlášení vítězek. Třebaže se volí vždy jen jedna ze čtyř, porota se shodla, a ústy svého předsedy Pavla

Klenera potvrdila, že vítěžkami jsou všechny finalistky. Všechny byly vynikající, všechny mají za sebou kus úctyhodné práce, každá je jedinečná a vynikající ve svém oboru. Každá z těch, které zde na podiu stojí, navíc reprezentuje desítky tisíc poctivých sester z celé republiky.

Ale vybírat se muselo, a tak se Sestrou roku v kategorii nemocniční péče stala Karolína Moravcová, vrchní sestra ze Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, v kategorii sociální péče Alžběta Mišonová z hospicu Cesta domů a v kategorii ambulantní péče PhDr. Ivana Mádllová odborná asistentka katedry ošetrovatelství Vysoké školy Plzeň. Všechny dostaly již tradiční zlatý svícen, symbol ošetrovatelství, a hodnotné dary.

Cenu za celoživotní dílo obdržela Růžena Wagnerová, viceprezidentka České asociace sester a asistentka hlavní sestry VFV v Praze. Ve svém vystoupení

Porota neměla jednoduchý úkol – všechny finalistky byly vynikající sestry.

vyjádřila svoje profesní a životní krédo: „Zdravotní sestra je dnes samostatná, vysoce kvalifikovaná profese, která se postupně vymaňuje z područí lékařů. Jde o to, aby sestra nebyla jen levou, ale ani pravou rukou doktorů. Aby byla jejich nejbližší spolupracovnicí, rovnocenným členem týmu lidí, kteří mají společný jediný cíl – blaho pacienta.“ Nakonec poděkovala všem, kteří ji provázeli profesním životem a pomáhali ke všemu, čeho v ošetrovatelství dosáhla.

V průběhu večera na podium slávy vystoupila ještě jedna vítězka – Jaroslava Kvičalová z pražské Thomayerovy nemocnice, kterou ocenili samotní pacienti. Slavnostní část večera skončila a všichni se odebrali k prostřeným stolům, kde k dobrému jídlu a pití hraje a zpívá skupina Hamleti.

Kdo byli naši sponzoři?

Poděkování za zdařilý večer patří vedle sester, vzácných hostů a organizátorů také sponzorům, jejichž zástupci se ocenění Sestra roku osobně zúčastnili: byl zde zástupce generálního sponzora firmy Zentiva CZ, s. r. o. – MUDr. Petr Dedek, Price & Portfolio Manager; za hlavní sponzory uvedme firmu Nutricia, a. s. – MUDr. Přemysl Škaloud, marketingový ředitel klinické divize pro Českou a Slovenskou republiku; firmu Boehringer Ingelheim – ing. Kašperek, vedoucí divize volné prodejních léků; firmu Hartmann-Rico, a. s. – ing. Stanislav Jančík, marketing manager. Děk patří i firmě Zepter International, s. r. o., jejímu generálnímu řediteli ing. Martinu Grančičovi a ing. Zbyňku Frolíkovi, řediteli firmy Linet, který se na večer dostavil s chotí a spolupracovníky. Děk patří i dalším firmám, které přispěly ke zdaru akce: firmě Untraco, v. o. s., firmě Infusii, a. s., firmě Kimberly-Clark, s. r. o., firmě Grada Publishing, a. s. a firmě EXIM TOURS, a. s.

V čem byla jiná?

V čem byla letošní Sestra roku jiná, odlišná od minulých ročníků? Tady si můžeme tak trochu zafilozofovat. Ten, kdo se zúčastnil více akcí, nebo ten, kdo soutěží sleduje v časopisu Sestra, si možná povšiml, že tentokrát dominovaly sestry vysoce vzdělané a erudované, hovořící běžně více jazyky, vzdělávající se či vysokoškolsky vzdělané. Byly to sestry, které se výjimečným způsobem

Diskrétní řešení při potížích s únikem moči

Vložky Poise jsou speciálně vyvinuty pro ženy s lehkou až střední inkontinencí. Oproti běžným inkontinentním vložkám jsou mimofádně diskrétní, a přitom vysoce spolehlivé.

Poise*, nová řada vložek pro ženy s lehkou inkontinencí

Jednotlivě balené vložky poskytují ženě diskrétnost.

Prodyšná vložka neдрáždí pokožku a dovolí jí dýchat.

Vrstvený absorpční systém rychle vsílává tekutinu, kterou přemění na gel, a tak zabraňuje vzniku pachů a povrch zůstává suchý.

Anatomický tvar vložky se skvěle přizpůsobí tělu i spodnímu prádlu.

Měkké okraje pro větší pohodlí.

Poise* Normal

Disch	Absorpce
Ultra Mini	70 ml
Mini	120 ml
Normal	220 ml
Extra	300 ml

Vložky Poise jsou hmotnosti VZP.

Poise

Neviditelná ochrana, viditelná radost ze života

Více informací na www.poise.cz

Kimberly-Clark, s. r. o.
IBC – Poblání 3
186 00 Praha 8
tel.: 224 834 000

Finalistky – zač byly nominovány?

Kategorie ambulantní péče. Zleva: Jana Petržalková, PhDr. Ivana Mádllová, Hana Kubů, Marie Ježková

Kategorie ambulantní péče

Sestra **Jana Petržalková** je do této soutěže navržena již podruhé. Poprvé v roce 2000 za záchranu života malého pacienta – tenkrát ale pro velkou konkurenci neprošla. Letos ji kolegyně navrhly znovu – za to, že ve vzorné péči o pacienty nepolevila po celých 37 let, které ve zdravotnictví pracuje. Osudem se jí stalo lidské srdíčko a kladenská nemocnice. Praxi začínala na oddělení anestezie

a resuscitace a po dalším vzdělání v kardiologii se stala specialistkou na kardiostimulaci. Dnes pracuje v Kardiostimulačním centru – jak se nazývá samostatný úsek při interním oddělení nemocnice Kladno. V roce 2003, kdy tehdejší hlavní sestra Růžena Macháčková založila v kladenské nemocnici školicí středisko, zúčastnila se příprav a začala přednášet část týkající se venózních podkožních portů. V době výměny hlavních sester byla dokonce po dobu

několika měsíců oficiálně pověřena vedením těchto kurzů. A to by již mohla trochu zpomalit a více se věnovat rodině a vnoučatům. Dnes ji těší veliký zájem o kurzy i slova uznání od kolegyň. Největší radost ale má z toho, když vidí, že se takto – i její zásluhou – kvalita péče o pacienty zlepšuje.

Sestra **Marie Ježková** je své profesi vzácně věrná: na urologickém oddělení v nemocnici ve Znojmě pracovala nepřetržitě od roku 1968! A teď počítejte!

Když dnes prochází jeho endoskopickým sálem, může ji hřát u srdce. Nejenže jí zde rukama prošly stovky pacientů – ona sama byla u toho, když byl uváděn do provozu. Pro paní Ježkovou je práce koníčkem – a navíc – měla štěstí na trvale dobrý kolektiv, kterého si vážila a hýčkala. Přednášela sestrám -absolventkám i mladým lékařům, všem byla skvělou poradkyní a oporou. V roce 1995 ji zemřel manžel a o tři roky později syn. V tu chvíli myslela, že pro ni vše skončilo. Ale život šel dál a paní Ježková se ještě více upnula ke své práci. Dnes je krátce v důchodu a své volné chvíle tráví na zahrádce, čte, luští křížovky, dívá se na televizi – a hlavně pomáhá vychovávat dvě vnoučata.

Když se řekne **Hana Kubů**, každému se hned vybaví endoskopie. Nejprve ale tato sestra pracovala na klinice dětské neurologie. Po mateřské dovolené nastoupila do nově budovaného Endoskopického centra interní kliniky fakultní nemocnice Motol. Je to jedno z největších pracovišť v ČR, kde se vedle běžného ambulantního vyšetřovacího programu provádějí urgentní výkony, specializovaná vyšetření a nepřetržitá urgentní příslužba. Důvodem nominace paní Kubů je to, že dokázala svoji specializaci endoskopické sestry prosadit nejen na svém pracovišti, ale v celé

Kategorie sociální péče. Zleva: Alžběta Mišonová, Petra Krajičková, Markéta Bowe, Anna Kubíčková

Savé pomůcky pro inkontinentní

...nejen děti se pomočují

Výhradní distribuce: UNTRACO v. o. s., Slavíkova 6139, 708 00 Ostrava-Poruba, www.abena.cz

Eleganza spojuje funkčnost s komfortem

Univerzální nemocniční lůžko Eleganza představuje vhodné řešení jak pro jednotky intenzivní péče, tak pro standardní oddělení zdravotnických zařízení.

Plně elektrické lůžko s atraktivním designem je totiž vysoce variabilní a lze jej modifikovat podle specifických potřeb konkrétního oddělení.

Unikátní sloupová konstrukce umožňuje pohodlné elektrické polohování velkého rozsahu a odbourává tak fyzicky náročnou práci personálu. Snadno a rychle lze nastavit výšku ložné plochy, náklon do TR/ATR polohy i polohu zádového a stehenního dílu. Sloupové jednotky zároveň dodávají lůžku Eleganza dostatek tuhosti pro provádění resuscitace a propůjčují mu vysokou stabilitu, takže lůžko je plně funkční i při zátěži až 230 kg.

Vedle komfortu pro sestry zvyšuje Eleganza i kvalitu péče o pa-

cienta. Umožňuje rentgenování horní části těla přímo na lůžku a nabízí významný antidekubitní efekt - *dvojitou autoregresi*. Eleganza splňuje náročné požadavky na hygienu, bezpečnost i snadné ovládání. Integrované oboustranné ovládací v postranicích jsou lehce dostupné pacientovi i zdravotnickému personálu. Aktivační „GO“ tlačítko zvyšuje ochranu před samovolným polohováním a následnými úrazy.

Kromě funkčních vlastností vyniká Eleganza rovněž vysoce atraktivním designem. Lůžko je nabízeno ve variantách De Luxe a Standard.

Kategorie nemocniční péče. Zleva: Karolina Moravcová, Hana Eliášová, Jiřina Málková, Eva Bystřická

republiky i v zahraničí. Ze stáží vozí poznatky, které doma předává a realizuje: organizuje vzdělávací akce a jako předsedkyně sekce sester digestivní endoskopie při České lékařské společnosti organizuje kongresy a semináře na celostátní úrovni. Je aktivní v mezinárodní společnosti pro endoskopii ESGENA.

Kategorie sociální péče

Petra Krajíčková má na svých 29 let již bohatou praxi. Začínala na dětské neurologii v pražském Motole, pak následovala další tři místa a nyní již pět let pracuje v oblasti charitě Havlíčkův Brod a více než tři roky jako vedoucí střediska domácí péče v Ledči nad Sázavou. Navržena byla především za to, že zorganizovala a zrealizovala pět charitativních akcí: tři plesy Dobré vůle, v roce 2003 akce s názvem Růžový den a následující rok charitativní dětskou akci Úsměv dětem. Výtěžek z akcí byl věnován na to nejpotřebnější: na zdravotnické pomůcky v domácí péči, azylový dům v Havlíčkově Brodě, pro stacionář Petrklíč v Ledči nad Sázavou pro postižené děti, pro lidi postižené povodněmi. Nyní Petra Krajíčková studuje pedagogiku na vysoké škole v Praze. Jejími sluníčky jsou její přítel a šestiletý syn.

Markéta Bowe se významně zasloužila o založení Domova Sue Ryder v Čechách – po celém světě proslulé instituce pro válečné veterány, občany, kteří přežili holocaust, občany s postižením. Pracuje zde ve funkci vedoucí zdravotních

a sociálních služeb a zástupkyně ředitele. Vzdělává se celý život, přičemž si cíleně prohlubuje specializaci na geriatrici, paliativní péči, organizaci a řízení. Nakonec vystudovala 1. lékařskou fakultu, obor ošetrovatelství. Plynne hovoří anglicky, účastní se zahraničních stáží, přednáší, publikuje. Pravidelně se účastní studijních seminářů s tematikou zdravotně sociální péče na Oxfordské univerzitě i v jiných institucích. Je krátce vdaná a mezi koničky podle jejích slov patří s nadsázkou „kavárenské povalečství“, vážná hudba a chůze po útesech nad mořem v Anglii.

Anna Kubíčková začínala jako dětská sestra v nemocnici v Jeseníku, poté si rozšířila kvalifikaci na ženskou sestru a pár let po revoluci to zkusila jako soukromá porodní asistentka – její cesty za rodičkami a mladými matkami byly spojené s pochodem po horách, v zimě často zasypanými sněhem. Zvykla si na hrbolité cesty, a tak jako další působí zvlášť náročnou práci ve Výchovném ústavu v Žulové. Pečuje o drogově závislou mládež a ty, jimž byla soudem nařízena ústavní výchova. Na dlouhém seznamu vzdělávacích aktivit je patrný nejprve zájem o problematiku těhotných, později o psychiatrii, psychologii, rehabilitaci a relaxaci ve vztahu k mládeži.

Paní Kubíčkovou navrhla do soutěže její dcera. Moc hezky o ní napsala a tak jen malý úryvek z dopisu: „Maminka si nominaci do soutěže zaslouží především za zlaté srdíčko, za podanou ruku v nouzi...“

Kategorie nemocniční péče

Hana Eliášová je, dalo by se říct, sestrou duší. Dnes je již v důchodu, ale stále pracuje. Do knihovny o obci Žehuň, kde působí jako knihovnice, chodí sousedé nejen pro knihy, ale i pro zdravotnické rady a porady. Paní Eliášová má neoficiální ústní dohodu s obvodní lékařkou – a tak lidem v okolí, kteří potřebují kontrolovat krevní tlak, převázat drobnější poranění, aplikovat některé injekce a cesta k lékaři je pro ně náročná, tyto služby zdarma poskytuje. Ale nejen v knihovně... i ve službě je prakticky stále. Ve svém životopise říká: „V obci, kde není trvale lékař, lidé vědí, že u nás mohou kdykoliv a v kteroukoliv dobu zazvonit a když je to možné, pomohu.“ V roce 2003 pohotovým zásahem zachránila tonoucího epileptika, který spadl do bazénu. Za to byla nominována do soutěže hlavní sestrou z Lázní Poděbrady, pracoviště, které bylo jejím posledním před důchodem.

Hana Eliášová má dvě dcery a obě se v mámě shledly – první vystudovala rehabilitaci a pracuje v oboru, druhá medicínu a je uroložkou v nemocnici.

Jiřina Málková působí ve zdravotnictví 41 let. Začínala jako dětská sestra, poté po 17 letech ve funkci vrchní sestry Ústavu klinické fyziologie zakotvila ve stejné funkci v LDN při fakultní nemocnici Motol. Veškeré její příspěvky k práci pracoviště se dají shrnout do jedné věty: stala se ústřední postavou podporující nadstandardní přístup k pacientům. Založila ošetrovatelskou dokumentaci, fungující systém primárních sester, zahájila každodenní spolupráci s dobrovolníky, které neustále podporuje, účastní se na projektech o komunikaci, kde například prosazovala metodu videotréninku interakcí, projektech zaměřených na snížení rizik pádů pacientů a výskyt dekubitů. Jiřina Málková vystupuje na odborných konferencích a publikuje v odborném tisku. Má tři dcery a ... velkou radost – vnučku.

Eva Bystřická dnes pracuje jako vrchní sestra hematologického oddělení Fakultní nemocnice Plzeň. Dosáhla bakalářského stupně vzdělání na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem v oboru Ekonomika a řízení zdravotnictví a ošetrovatelský management. Ve zdravotnictví pracuje už 26 let. Nominována je nejen pro osobní a pracovní vlastnosti a schopnosti, které jsou mimořádné, ale i pro práci, kterou vykonává navíc. Tak například intenzivní spolupráce s Registrem dárců kostní dřeně, je členkou sesterského EBMT – Nurses Group, členkou výboru hematologické společnosti České lékařské společnosti, kde zastupuje sestry, dále pracuje v redakční radě časopisu Onkologická péče. Publikuje – napočítali jsme 28 odborných článků, z nichž některé i v zahraničních časopisech

Vítězky

Sestra roku v kategorii ambulantní péče

PhDr. Ivana Mádlová

Kariéra sestry Mádlové směřuje strmě vzhůru – od lůžka pacientů na interní klinice ve FN Plzeň, přes řídící práci, postupně až k funkci asistentky hlavní sestry nemocnice. Praktické poznatky předávala nejdříve adeptkám ošetřovatelství jako učitelka na střední a vyšší zdravotnické škole v Plzni, poté na vysoké škole v Plzni, kde nyní pracuje jako odborná asistentka na katedře ošetřovatelství. Její vlastní vzdělání je nepřetržité, završené doktorandským studijním programem na Pedagogické fakultě. Při pohledu na dlouhý seznam všech jejích vzdělávacích aktivit, včetně postgraduálního vzdělávání a stáží doma i v zahraničí, se ale chce říct – prozatím... protože Ivaně Mádlové je teprve 38 let. Také jsme napočítali 24 publikovaných odborných článků a na svém kontě má i 4 knižní publikace. Přednáší a mluví třemi

Sestra roku v kategorii nemocniční péče
PhDr. Ivana Mádlová

jazyky. Pracuje jako předsedkyně sekce České asociace sester. „Neznám výraznější osobnost než je soutěžící“, říká její navrhovatelka, „jejím cílem je výchova nové generace sester.“ Je to skoro až neuvěřitelné, ale stejně jako práci se věnuje i rodině, manželovi a synovi Ondřejovi. Hraje volejbal, basket, jezdí na kole, bruslí, pěstuje turistiku, ruční práce, čte a má velmi ráda horké počasí.

Jak vyzrát na JARNÍ ÚNAVU?

PŘEDCHÁZET JARNÍ ÚNAVĚ SE VYPLÁTÍ

Jarní únava souvisí s proběhlou zimou, s minimem slunečního světla, s vysokým výskytem infekčních nemocí, s nedostatkem vitamínů a dalších přírodních látek. Měli bychom ji chápat jako obranný signál našeho těla, varující nás před přetížením, které může vést k mnohem závažnějším onemocněním.

LÉK NEBO DOPLNĚK STRAVY?

V našich lékárnách je celá řada přípravků, avšak málokdo ví, že se rozděluje na léky a pouze doplňky stravy. Na rozdíl od léků, které mají svou účinnost a bezpečnost doloženou řadou klinických studií, nebyl účinek doplňků stravy řádně klinicky prokázán.

KLINICKY OVĚŘENÝ ÚČINEK

Nejnovější klinická studie provedená na zdravotním personálu pracujícím na noční směny prokázala, že užívání přípravků **Pharmaton® s G115®** snižuje fyzickou a duševní únavu, zlepšuje schopnost koncentrace, pozornosti a zvyšuje kvalitu paměti.

VÍCE NEŽ JEN MULTIVITAMIN

Pharmaton® Geriavit a Pharmaton® Activit obsahují, na rozdíl od běžných multivitaminů, navíc i **unikátní ženšenový výtažek G115®**, který zlepšuje využití kyslíku v buňkách, a tím zvyšuje odolnost a výkonnost celého našeho organismu.

S přípravky Pharmaton® se lze udržet v kondici i ve dnech, kdy jiní trpí jarní únavou.

MILIONY ŽEN A MUŽŮ NA CELÉM SVĚTĚ POTVRDILY, ŽE PŘÍPRAVKY PHARMATON®:

působí proti stresu, únavě a vyčerpání
posilují fyzickou a duševní sílu
zvyšují schopnost koncentrace a zlepšují paměť
zpomalují proces stárnutí, zlepšují kvalitu života
pomáhají v období nemoci a rekonvalescence

www.pharmaton.cz

Boehringer Ingelheim, s.r.o., Divna 4, 110 00 Praha 1

Sestra roku v kategorii sociální péče

Alžběta Mišonová má dvě maturity na zdravotnické škole – jednu v oboru všeobecná sestra, druhou v oboru záchranář. Dalším jejím

Sestra roku v kategorii sociální péče Alžběta Mišonová

hobby jsou jazyky – už nástupní praxi absolvovala v Rakousku a později dva roky studovala jazykovou školu v Anglii. Prošla několika místy, mj. pracovala v hospici Štrasburk nebo jako sestra tlumočnice v Rehabilitačním centru nových medicínských technologií. Poté – v roce 2002 – stála u založení poradny domácí hospicové péče Cesta domů. Stala se vrchní sestrou, nyní vede multidisciplinární tým hospice, koordinuje práci dobrovolníků, s nesmírným pochopením navštěvuje nemocné a stará se i o pečující rodiny. Mimo to se neustále vzdělává, přednáší ve třech jazycích a vloni na podzim zahájila tříleté studium na vídeňské univerzitě v oboru paliativní medicína. Zajímavé bylo, že mezi svými koníčky jmenovala práci – obohacující setkávání se statečnými lidmi, kterých si velice váží. Má ráda vážnou hudbu a zpívá ve strahovském chrámovém sboru.

Sestra roku v kategorii nemocniční péče

Karolina Moravcová, jejíž celá profesní kariéra je spojena se Všeobecnou fakultní nemocnicí, nyní pracuje jako vrchní sestra interní kliniky. Kromě nemocnice se velmi angažovala v České společnosti sester a v České asociaci sester, před a po jejich sloučení. Byla první prezidentkou České asociace sester, kterou díky svým diplomatickým schopnostem a jazykovým znalostem dovedla do ICN – Mezinárodní rady sester. Na Karolině Moravcově lidé nejčastěji hodnotí to, že i přes různé nesnáze, je člověkem pozitivním, ochotným každému okamžitě pomoci. Neustále něco podniká – učí se vše se stejnou dychtivostí jako za mladých let. Před rokem zahájila studium hebrejštiny, zdokonaluje se ve světových jazycích, maluje, hraje na varhany. V Černošicích, kde bydlí, bez problémů zvládá práci v obecním zastupitelstvu.

Sestra roku v kategorii nemocniční péče Karolina Moravcová

Cena za celoživotní dílo

Redakce časopisu Sestra a jeho redakční rada zvolily Sestrou roku za celoživotní dílo viceprezidentku České asociace sester a asistentku hlavní sestry Všeobecné fakultní nemocnice, paní **Růženu Wagnerovou**.

Růžena Wagnerová letos završila úctyhodných 45 let práce ve zdravotnictví. Původně dětská sestra, nyní asistentka hlavní sestry Všeobecné fakultní nemocnice, patří mezi ty šťastlivce, kterým čas přidělá jen nějakou tu vrásku, ale mladistvý elán ponechá. „Růženka“, jak si zvykli nazývat ji ti, kteří mají to privilegium počítat se mezi její přátele, si to, že svět dokáže vidět spíše ve světlých barvách si ale na svém osudu musela vybojovat... a to prakticky od nejútlejšího dětství. Holčička, jejíž jméno si už nepamatuje, se vrací z koncentračního tábora z Terezína, sama bez rodičů. Následoval dětský domov a jméno Helga. V jejích třech letech si ji nová, adoptivní maminka pojmenovala po sobě – Růženka. V této rodině poznala, co je to láska. V roce 1950 však rodina přišla o majetek a oba rodiče se ocitli v komunistickém vězení. Jednoho dne se devítiletá Růženka neměla ze školy kam vrátit. Pěči o ni pak převzala maminčina sestra. Radost z návratu matky – otce až po roce – zastínila i fakt, že byli najednou chudí i to, že Růženka si do svého dalšího života nesla černého Petra.

V roce 1960 ukončila zdravotnickou školu v Mladé Boleslavi, obor dětská sestra. V téže době začala pracovat na I. dětské klinice prof. MUDr. Josefa Švejcara. Po čtyřech letech pak odešla na mateřskou dovolenou. V roce 1965 ovdověla a začala pracovat v denních jeslích na Praze 10. Zde ve funkci staniční sestry MZ ČR setrvala do roku 1991. Poté následovalo tříleté období na oddělení hlavní sestry MZ ČR. Po změně režimu v roce 1989 začala Růžena Wagnerová, matka dvou dcer, cílevědomě a usilovně napravovat pošramocené postavení zdravotních sester ve společnosti. Na Praze 10 založila Klub sester, který se v roce 1991 změnil na Českou asociaci sester. Od toho roku v ní, vedle své práce v nemocnici, působí nepetržitě jako viceprezidentka. Díky jejímu úsilí, samozřejmě ve spolupráci s ostatními sestrami, se ČAS stala nejpočetnější a nejsilnější českou profesní organizací sester. Na schůzkách prezidia se paní Wagnerová setkává s předsedkyněmi odborných sekcí, které naprosto nenahraditelně slouží celoživotnímu vzdělávání sester. Koncem loňského roku jsme po paní Wagnerové chtěli, aby nám řekla svoje životní krédo. Řekla: „Já navzdory nepřízní osudu, považuji za dobře prožítý celý svůj život, ale teď jsem opravdu klidná a spokojená.“

Sestra čtenářů
Jaroslava
Kvičalová

Sestra čtenářů

Jaroslavu Kvičalovou navrhli sami pacienti a z dalších přihlášených ji za Sestru čtenářů vybrala redakce časopisu Sestra. Sestra Kvičalová pracuje na II. interní klinice fakultní Thomayerovy nemocnice. A dále již budeme citovat jen z dopisu navrhovatelky: „Přivedla jsem na oddělení mého bratra, u kterého byla diagnostikována rakovina hrtanu a následně byl operován. Kdyby nebylo včasného zásahu sestřičky Kvičalové a pana doktora Beneše, bratr by již nežil. To ale není vše, proč ji navrhuji. Naše Jaruška je stále usměvavá a přísna a také proto vznikl na této interně bezvadný kolektiv, kde má pacient pocit, že je středem pozornosti a zájmu. Tato důvěra, profesionalita a lidská stránka uzdravuje líp než léky. Díky všem, kteří to umějí!“

A nakonec
se sestrami oslavoval
i Václav Havel

Cena za celoživotní dílo
Růžena Wagnerová

INFUSIA

Váš partner pro klinickou výživu

Kontakt:

Infusia a. s., Hořátek 104, 289 12 Sadská
tel.: 325 545 221, fax: 325 515 597
e-mail: infusia@infusia.cz
www.infusia.cz

Zeptali jsme se ...

Milé sestry!

Otázku Jak by jste definoval(la) dobrou ošetřovatelku (sestru) jsme položili některým hostům, kteří se zúčastnili finále Sestra roku 2004. Věříme, že většina z vás se těmito doporučeními a přáními řídí, a to je skvělé. Pokud se nám podařilo, že se ty zbývající chytly „za nos“ a zamyslely nad tím, jak se změnit, jsme spokojeni. Jinak doufáme, že jste se všechny nad těmito řádky alespoň pousmály.

▲ Sourozenci

Dalibor Gondík, herec, muzikant a moderátor: Ideální sestra by měla být směsice humoru a zároveň razance. Při svém pobytu v nemocnici mě jedna taková ošetřovala. Vše jsem moc prožíval, a tak mi sdělila, že tuto operaci provádějí cestou na sál. Tím odbyla moji tendenci se litovat. Vždy vše znevážila, ale s úsměvem. Nejdříve jsem si říkal, ta je tedy protivná, ale později jsem zjistil, že to byl vůči mně správně zvolený přístup.

Adéla Gondíková, herečka a moderátorka: Bratr se záměrně vyhnul definici o vzhledu. Asi se budu opakovat, ale chtěla bych, aby mě ošetřovala milá, laskavá a chytrá sestra.

▲ Manželé

Dagmar a Václav Havlovi: Dobrou sestru hodnotíme jako člověka, který je zároveň odborníkem v tom, co dělá, a zároveň má srdce na správném místě, jako někoho, kdo ví, kdy podat který lék, kdy a jak píchnout kterou injekci, který ale zároveň stále vnímá, kdy je spíše potřebné vlídné nebo uklidňující slovo. Dobrá ošetřovatelka léčí zároveň tělo i duši a stává se jejich nejlepší přítelkyní, oporou a nadějí.

▲ Sourozenci

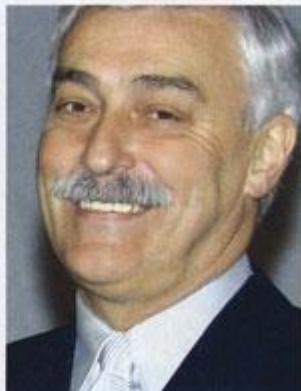
Mgr. Marie Šamánková, sestra JUDr. Cyrila Svobody, pracuje jako vedoucí ústavu ošetřovatelství při 2. lékařské fakultě UK, v Praze-Motole: Na tuto otázku jsem v první úvaze chtěla odpovědět jednou větou – milá, laskavá, profesionální a vzdělaná. Po rozmyšlení si myslím, že je to málo a tak si dovoluji navázat další úvahou. Měla by si být jistá svojí profesí, měla by vědět, že ošetřovatelskou činnost dělá ráda a s pocitem naplnění. Sestra by měla přistupovat k celoživotnímu vzdělávání jako k samozřejmé věci, měla by cítit vnitřní potřebu stálého doplňování vědomostí a zkušeností. Sestra by měla brát pacienty jako střed svého profesního zájmu a měla by naplnit očekávání laskavosti a profesionality, které do její práce vkládají pacienti, jejich rodiny a jim blízcí lidé, spolupracovníci.

JUDr. Cyril Svoboda, ministr zahraničních věcí: Poznal jsem několik sestřiček během léčby po úraze a všechny byly jedinečné a vždy profesionální. Myslím si, že nejdůležitější vlastností pro nás pacienty, je trpělivost.

► **Jan Rosák, moderátor:**

Dobrá ošetrovatelka by měla mít tak 25 – 28 let, nemusí být blondýna, ale měla by být hezky vyvinutá, minimálně 170 cm vysoká. A k tomu by mohla být hodná, milá, usměvavá a profesionálně zdatná. Zkrátka Angelina Jolie s největším možným sesterským vzděláním.

◄ **Karel Černoch, zpěvák:**

Když chodím za svojí ženou – lékařkou do nemocnice, tak tam jsou sestřičky na mě vždy milé a vypadají hezky. Někdy se mi stane, že tuto sestru potkám v civilu, ale už nevypadá tak sexy, jako když má oblečenou uniformu.

► **Prof. MUDr. Jan Bartoniček, přednosta ortopedicko-traumatologické kliniky, FN KV, Praha:** Měla by umět ošetřit tělo a povzbudit duši.

◄ **Prof. MUDr. Pavel Klener, přednosta 1. interní kliniky, VFN, Praha:**

Na dotaz, jaká by měla být sestra v novém tisíciletí: s vrozenou inteligencí a charizmatem, měla by pomoci všem potřebným, profesionálně empatická, teoreticky i prakticky zdatná, v praxi tvořivá, rychlá a spolehlivá v rozhodování, s potřebou celoživotního sebevzdělávání, společenská a musí dbát o to, aby její náročná profese byla dostatečně zviditelňována ve společnosti.

Stříbro s cenou zlata Atrauman® Ag: bezpečné hojení ran

Systém vlhké terapie nyní doplňuje nenahraditelný produkt – mastný tyl s obsahem stříbra. Cíleně usmrcuje choroboplodné zárodky, aniž by do rány byly výrazně uvolňovány ionty stříbra. Zároveň chrání a ošetřuje okraje rány masťovým základem, čímž předchází maceraci. Nelepi se na spodinu rány; nově se tvořící tkáň není traumatizována. Hospodárné využití umožňuje aplikaci obvazu po dobu minimálně sedmi dní. Obvaz se může stříhat dle potřeby a dá se flexibilně využít v kombinaci s dalšími hydroaktivními i tradičními kryty na rány.
www.hartmann.cz

Klademe důraz na každý detail.

◀ **Jana Dvořáková, místopředsedkyně OSZSP:**

Dobrá ošetrovatelka musí mít především osobnostní předpoklady, mít potřebu být užitečná, pomáhat, mírnit utrpení. Ale to vše nestačí. Musí vědět jak, a k tomu je nutné vzdělání. Protože převážně pracuje v týmu, musí být komunikativní, kolegiální, nesmí jí chybět ani zdravé sebevědomí. Toto povolání je velmi náročné, nezbytná je péče o vlastní fyzické zdraví a duševní pohodu. K tomu nesporně patří sport, různé zájmy i dobré rodinné zázemí.

◀ **MUDr. Radim Uzel, sexuolog:**

Dobrá ošetrovatelka by měla být milá, ohleduplná, vstřícná, vzdělaná, ochotná, tolerantní, chápavá, sebevědomá, inteligentní, empatická, optimistická, se smyslem pro humor, zvědavá, statečná a pokud možno co nejvíce usměvavá. Myslím, že ty, které byly nominovány na Sestru roku skoro všechna tato kritéria splňovaly.

▶ **PhDr. Ivanka Kohoutová, Odbor vědy, vzdělávání a ošetrovatelství, MZ ČR:**

Soudobá sestra – vstřícná vůči pacientům, empatická, dobře vzdělaná, vychovaná, být nad věcí a mít svoji práci ráda.

◀ **Anna Chrzová, hlavní sestra VFN v Praze:** Dobrou ošetrovatelku bych definovala asi takto – musí být především lidská, vzdělaná a mít ráda lidi. Musí dobře komunikovat a chtít komunikovat.

▶ **Marie Koutová, hlavní sestra Lázní Poděbrad a členka prezidia ČAS:** Správná sestra by měla být a) – má-li být výsledek humor – zbožná, aby vymodlila konečně kloudného ministra s koncepcí, která bude mít hlavu i patu a bude přijatelná pro pojišťovny, zdravotníky i pacienty. Zkrátka anděl. b) – myšleno vážně: odvážná, aby se nebála prosazovat nové věci, taktní, aby ty, které bude nutit ke změnám, se necítily poníženy, schopná taktiky – nedělat si víc nepřátel, než je nutné, umět získat pro své inovace i lékaře, trpělivá – tyto změny, mají-li být opravdu z přesvědčení, jsou během na dlouhou trati a alespoň s malým smyslem pro humor a ironii života. Pokud bych sestru hodnotila ve vztahu sestra-pacient, tak se schopností empatie, taktem, přiměřeným humorem, s pochopením pro lidské slabůstky a s laskavou zásadovostí, aby uměla vystupovat jako odborník, a ne ten, kdo pacientovi předvádí, že pokud neví nic například o hypertenzi, je primitiv, ačkoliv to může být odborník na jadernou fyziku, o které zase neví nic ona.

◀ **Lenka Chourová, Společnost instrumentářek:**

instrumentářek: Před mnoha a mnoha lety ve své nesmrtelné publikaci uvedl prof. B. Niederle – nejen charakteristikou, možná i vyznáním. Cituji: „Instrumentování se lze naučit, je k tomu třeba dobrých znalostí, zkušeností i zručnosti. Ale dobrou instrumentářkou se může stát jen sestra, která má ve své anonymitě úspěšný zájem o osud nemocného a prožívá a naplňuje smysl svého povolání nejen dovedností a kulturou ducha, ale i kulturou svého srdce“. Technický rozvoj, aplikace nových technologií, vybavení pracovišť – to všechno neuvěřitelně změnilo v posledním desetiletí náš profesní svět. Učíme se za pochodu, studujeme, přizpůsobujeme se. Tradiční pojetí sestry se sice pomalu, ale jistě mění i ve společenském kontextu. Sestra třetího tisíciletí je vnímána jako vzdělaná profesionálka, nezastupitelná členka multidisciplinárního týmu. Přejme si, aby v žádném setkání sestry s nemocným nechyběla kultura ducha a srdce.

Čestné *tablo* 2000 – 2004

	Sestra roku v nemocniční péči	Sestra čtenářů	Sestra roku v sociální péči	Sestra roku v ambulantní péči	Cena za celoživotní dílo
2000	 Jindra Pavlicová	 Helena Suchánková	 Jitka Nedomlelová	Cena nebyla udělena	 Doc. PhDr. Marta Staňková, CSc.
2001	 Václava Moulicková	 Vlasta Novotná	 Helena Slavíková	 Marcela Hánová	 Hilda Vorličková
2002	 Marie Zimová	 Marie Šachová	 Milica Sklenčková	 Marie Veverková	 Bc. Mária Dobesová
2003	 Jana Martincová	 Ilona Jelínková	 Monika Marková	 Libuše Vágnerová	 Jaroslava Pečenková
2004	 Karolína Moravcová	 Jaroslav Kvičalová	 Alžběta Mišoňová	 PhDr. Ivana Mádllová	 Růžena Wagnerová

